

Vi ser frem til den første egentlige session under den nye struktur og til det samarbejde, vi skal have med regeringerne og ministerrådet. Vi synes fra konservativ side, at det bliver interessant at følge udfaldet, og vi håber, at det bliver til gavn for det nordiske samarbejde, og at der er en vilje til nu at føre det ud i praksis.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt tilslutte mig klagekoret over, at vi i dag har fået en udsættelse af debatten om redegørelsen. Jeg har forstået, at det ikke kun er ministerens skyld, og det tager vi så til efterretning.

Min første tanke var egentlig: Skal Folketinget nu sænkes til Nordisk Råd-niveau, for så vidt angår handlinger? Det håber vi ikke er tilfældet. SF mener ikke, at det skal være sådan. Og vi håber heller ikke, at vi kommer til at opleve det igen. Men til redegørelsen:

Er det nordisk nytte at beskrive det skrantende nordiske samarbejde med et glansbillede, sådan som ministeren i nogen grad tegner det i redegørelsen? SF mener nej.

Er det nordisk nytte at forbigå, at den danske, den svenske og den finske regering er langt fra hinanden i europapolitikken og ikke samarbejder tæt nok med hensyn til EU-regeringskonferencen? SF mener nej.

Er det nordisk nytte at forbigå, at det nye regionale øst-vest-forum – Østersørådet, CBSS – bestående af vore nordiske lande og vore østlige nabolande er handlingslammede og efter 4 år end ikke har kunnet danne et sekretariat? SF mener nej.

Hvis vi tager fejl, så skal fru Marianne Jelved have ros for at gøre nordisk nytte i sin redegørelse til Folketinget i dag.

SF er ikke i besiddelse af opskriften på, hvordan man gør nordisk nytte. Udviklingen af det nordiske samarbejde er svær og uden færdige løsninger. De nordiske velfærdsmodeller trænger til fornyelse, og det nordiske samarbejde risikerer nemt at blive løbet over ende i EU-politikken; men idyl og illusioner hjælper altså ikke.

Vi finder dog nogle lyspunkter i samarbejdet og nogle realiteter i ministerens redegørelse, herunder dannelsen af Det Arktiske Råd, som kan blive et væsentligt regionalt samarbejdsforum. Rådet kan også blive et eksempel på den brede ikkemilitære sikkerhedspolitik, som er så vigtig at få i gang, og som SF lægger særdeles stor vægt på.

Omprioriteringen af nærområdeinitiativer til en større vægt på udvikling af folkestyre, minoritetspolitik, arbejdsmarkedsorganisering og folkelig organisering er nyttig og tiltrængt, fordi den hovedkulds overgang til markedsøkonomi i Østeuropa efterlader et stort behov for folkelig organisering, for styrkelse af det, vi kalder det civile samfund, og genopbygning af en statslig sektor og nye vilkår. Her har de nordiske velfærdsmodeller nogle erfaringer og nogle folkelige samarbejdsformer, som kan tilpasses og bruges af de nye demokratier i Øst, og vi kan i Norden også lære af denne udveksling og dermed tiltrængt også forny vores eget velfærds-samfund.

I SF mener vi, at der er brug for, at de nordiske lande forbedrer samarbejdsrutinerne i forhold til EU, åbner dem og giver dem større gennemsigtighed, og at de nordiske lande forsøger sig med et tæt samarbejde for at styrke OSCE's rolle i en konfliktforebyggende sikkerhedspolitik i forbindelse med, at Danmark i 1997 har formandskabet her, og en tæt koordination mellem de nordiske lande med deres ret forskellige placering kan bidrage til at give OSCE den aktive rolle, vi har brug for i Europa.

Vi mener, at der er brug for, at de nordiske lande sætter sig ud over Tysklands modstand mod et sekretariat i Østersørådet – CBSS – og i stedet siger: Det vil vi gerne oprette og finansiere. Det er også vigtigt, at den nordiske pasunion fastholdes og ikke tilsidesættes af Schengenaftalen.

Der er desuden brug for, at Nordisk Råd udvikler sig fra en snakkekultur til en handlingskultur, og at vi fra samarbejdsministeren får flere billeder fra det virkelige liv og færre glansbilleder.

Til slut vil jeg godt minde om, at den nye organisering af Nordisk Råd ikke just er SF's kop te. Vi tror ikke rigtig på, at det vil komme til at virke efter hensigten. Vi tror, at det vil blive uendelig svært at undvære fagudvalgene, og man opretter jo også i en vis udstrækning ad hoc-udvalg i stedet, dvs. kalder fagudvalg noget andet.

SF håber, at Nordisk Råd uanset organiseringsform eller organiseringsmodel fremover bliver mere politisk og mindre selskabsagtigt – mere handling og mindre snak.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil starte med at sige, at jeg ikke hører til deltagerne i klagekoret over den sene debat om